

SÖTÉTSÉG

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 9. szám, 2019. március 1.

Buszos kirándulás, 2018. nyárközép, cél Horvátország, Plitvicei-tavak.

Hajnali érkezés a határra. Magyar rendőr buszra felpattan, körbeszalad, villámpillantás a kézben tartott igazolványokra, majd el. Horvát rendőr hasonlóan. Benn Horvátországban. Élményekkel telve, holtfáradtan este 9-kor érkezés a határra. Horvát rendőr körbeszalad, szó nélkül el.

Fél óra állás.

Egyszer csak a buszra ugrik egy magyar rendőrnő, és elkiáltja magát:

- Mindenki adja át az igazolványát, elviszem ellenőrizni!

Általános elképedés. Odaér hozzám az összesedésben:

- Miért kell ezt csinálni, magyar állampolgárok vagyunk!?

- Vegye tudomásul, hogy nem schengeni országból jönnek, ezért ha ön netán orosz állampolgár lenne, még az ujjnyomatát is le kellene vennem!

Majd kiabálva, hogy mindenki hallja:

- És ezért nehogy a magyar kormányt szidják, ezt Brüsszel rendelte el!

Elviharzik, ám két perc múlva már az idegenvezető kezébe nyomja az okmányokat.

Lelép, de egy másodperc múlva visszapattan.

- És tudják mit? - süvölti a buszba. - Azt is megtehettem volna, hogy leszállítom magukat, és egyenként ellenőrzök mindenkit!!!

Köszönés nélkül távozik. Lassan begördülünk Magyarországra. Kinézek az ablakon.

Besötétedett.